

Ecz. Niyaz Dermancı

Ülkemiz eczacılığına hizmet etmiş ve etmekte olan meslektaşlarımızdan birini daha sizlere tanıtmaktan büyük mutluluk duyuyoruz. Meslek büyüklerimizin hayat hikayelerinin bizlere yön vereceğine inanıyoruz.

Tatlı bir sonbahar ile üzerindeki ağırlığı atan güneşli bir Ankara öğleden sonrasında, eczanemden söyleşi için yola çıktım. Ankara Garı'nın, Numune Hastanesi'nin önünden geçerek, Ulucanlar Yokuşu'nu tırmandım. Yokuşun sonundan sola döndüm ve kendimi yüzyıllar öncesi Ankara'sının birbirine yaslanarak yılların yıkıcı etkisine direnen evleri, tarihi camileri, saat kulesi, antikacıları, bakırcıları, halıcıları ve az da olsa kalmış arnavut kaldırım yolları ile zaman tünelinin içinde buldum.

Tarihi Ahi-Evran Camii'nin bulunduğu meydanda bulunan ve 1946'dan beri çalışan Derman Eczanesi'ne girdim. Beni güler yüzlü insanlar karşıladı. İsmi daha önce duyduğum Niyaz Bey'le odasından çıkınca tanıştım. Sıcak bir insan, tam bir İstanbul Beyefendisi .

Niyaz bey, askeri eczacı bir babanın yani İstanbullu Eczacı Ahmet Nazmi DERMANCI ile Kerküklü Kozadeler'den Zekiye Hanım'ın altı çocuğundan biri olarak 3 Mayıs 1927 tarihinde, babasının görev yaptığı Gümüşsuyu Askeri Hastanesinde, doğmuş.

Babası Ahmet Nazmi Bey, 1946 yılında Ankara'ya geldiğinde eczane açmak istemiş. Eczane açılabilmesi ancak nüfustaki artışa bağlı olduğu

için bir süre beklemek zorunda kalmış. Daha sonra, İstanbul'daki bir eczacı ile karşılıklı değişim yaparak, bugünkü eczanenin yanında bir yerde, Derman eczanesini çalıştırmaya başlamış. Eczanenin yeri, şimdiki yerin satın alınması ile değişmiş.

Niyaz Bey, 1934'de Cebeci İltekin İlkokulu'nda öğrenimine başlamış , Hamamönü'ndeki 4. Ortaokul'dan 1942'de, Atatürk Lisesi'nden 1946 yılında mezun olmuş. Üniversite öğreniminde hedefi baba mesleği eczacılıkmış.

Gelin o yılları kendi ağzından dinleyelim: "Üniversite öncesi , eczanede babama yardımcı oldum, eczaneyi ve eczacılığı çok sevdim, üniversiteye girerken eczacılığı okumayı çok istedim ama, o yıllarda üniversiteler lise mezuniyet derecesine göre öğrenci alırlardı. Eczacılık fakültesi pekiyi-pekiyi derece ile öğrenci alırken Tıp fakülteleri iyi-orta derece ile alırdı . Çünkü eczacılık hem kazanç bakımından, hem de az eczane olmasından dolayı kabul görürdü. İsteklisi çoktu, benim notum

İstanbul Gülhane Askeri Hastanesi'nde Ecz. Ahmet Nazmi Dermanci

yetmediğinden 1946 senesinde İstanbul Tıp Fakültesi'ne kayıt oldum. Okurken eczacılıktan vazgeçmedim yurtdışında okumak için babama baskı yaptım, babama kabul ettiremeyince 1953 senesinde mezun oldum. Doktor oldum ama eczacılık aklımdan çıkmadığından, İstanbul Eczacılık Fakültesi'ne başvurduğumdan ikinci sınıftan başladım. 1956'da İstanbul Eczacılık Fakültesi'nden mezun oldum. O dönemde Turhan BAYTOP, Mekin TANKER gibi asistanlarımız vardı. Sınıflarımız 50 kişiden oluşuyordu."

Niyaz Bey, hocalarla öğrenci ilişkilerinin katı bir hiyerarşi içinde olduğunu belirterek sözlerine şöyle devam etti : "Hocalarımızla görüşmek için, ilk olarak laboranta, o da asistana, asistan başasistana, başasistan hocaya görüşme isteğini iletirdi. Ben tıp eğitimi aldığımdan bu bana ters geldi, tıp fakültesinde öğrencilerin hocalara ulaşması çok kolaydı. Bir gün Farmasötik Kimya hocası Hayriye AMAL ile görüşmek istedim, doğrudan yanına girdim, kendisi çok şaşırdı, ama sorularıma içtenlikle cevap verdi. Bu olumlu etki bırakmış ki derste kalmadan, zorlanmadan sınıfı geçtim."

Niyaz Bey,eczacılık hayatına eczacı-hekim olmanın avantajı ile babasının yanında çalışmaya başlamış. O yıllarda, Ankara'da eczaneler

İstanbul Eczacı Okulu, laboratuvar koridorunda sınıf arkadaşları ile, 1955.

genellikle Ulus'ta imiş. Hatırlayabildikleri şunlar: Merkez Eczanesi, Ege Eczanesi (Ecz. Talip SENKER), Şark Eczanesi, Yeni Eczane, İstanbul Eczanesi, Anafartalar Eczanesi (Prof. Dr. İlbey AĞABEYOĞLU'nun babasına ait), Başkent Eczanesi (daha sonraki yıllarda Niyaz Beyin kayınpederi olan Ecz. Ekrem Tefvik BİLGEN'e ait), Diğer semtlerdeki ise: Bahçelievler Eczanesi (Ecz. Şahap DİZDARER), Dışkapı Eczanesi; Kızılay'da Sakarya Eczanesi, Büyük Eczane. İşte Niyaz Beyin hatırladığı meşhur eczaneler. Niyaz Bey, bu dönemde Ankara'da 20 kadar eczane bulunduğunu ve kalfaların da genellikle yahudi asıllı vatandaşlarımız olduğunu belirtti.

Sayın Dermanci, hekim de olduğu için hastalarına daha çok yardımcı olmuş. Bu da Derman eczanesinin işlerinin artmasını sağlamış. Bilgisini araştırmaya da yöneltmiş :1958 yılında APC DERMANCI isimli müstahzarı geliştirmiş. İmalât olanakları yetersiz kalınca, Prof. Dr. Enver İZGÜ'nün yardımı ile Gülhane Hastanesi'nde bu tabletlerini bastırılmış. Bu ilâcı Niyaderma, Röntgen banyo imalatı takip etmiş. Yedisi beşeri, dördü veteriner olmak üzere 11 adet ruhsatlı ilacı bulunmakta.

Niyaz Bey, ilâç geliştirmede, ilkesinin

"araştırmak, geliştirmek, en iyiyi yapmak" olduğunu belirtiyor.

Babası ile aynı tarihte Posta Caddesi'nde Başkent Eczanesini açan Ecz. Ekrem Tefvik BİLGEN'in kızı Kimya Yüksek Mühendisi Aynur Hanım'la 1960 yılında evlenmiş. Aynur Hanım bazı devlet kurumlarında çalışmanın yanı sıra, A.Ü. Eczacılık Fakültesi'nde uzman olarak çalışmış. Niyaz Bey'e de görev teklifi gelmiş ama o kabul etmemiş. A.Ü. Eczacılık Fakültesi o yıllarda İzmir Caddesi'nde, şimdi AST Tiyatrosu karşısındaki pasajın 2. katında öğretim yapıyormuş. Aynur Hanım Üniversitede 7 sene çalıştıktan sonra, babasının 1967'de vefatı üzerine, Başkent Eczanesi'nin işletmesini üstlenmiş.

Niyaz Bey ile Aynur Hanım'ın iki erkek çocuğu dünyaya gelmiş: Hakan (1961) ve Ali (1965) Dermanci. Çocuklar babaları gibi meslek olarak eczacılığı seçmişler. Bugün Ecz. Hakan Bey Başkent Eczanesi'nin başında, Ecz. Ali Bey ise babası ile birlikte çalışıyor .

Niyaz Bey, 1965 yılından sonra eczanesinin yanı sıra, SSK, Sağlık Bakanlığı, Milli Savunma Bakanlığı ihâlelerine girmeye başlamış. Kendi imalâtı dışında başka firmaların ilâçlarını da alıp satmış. Röntgen banyo ilâçlarının ihalelerindeki haksız

rekabet, onu ilâç üretmeye zorlamış. Hattâ eczanedeki imalâtını fabrikaya çevirmek için İstanbul Yolu'ndaki arsasında bu işi yapmayı düşünmüş. Ama ilâç sektörünün İstanbul'da olması nedeni ile vazgeçmiş. 1975 yılından sonra, ihalelerdeki yanlış uygulamalar nedeni ile ihalelere girmekten de vazgeçmiş, eczanesinin başına dönmüş.

Eczacılığı çok seven büyüğümüz ,eczacılık mesleği ile ilgili olarak düşüncelerini ve öğütlerini şöyle sıraladı. "Hastaların ilk önce parasını düşünmeyeceksiniz, onlara hizmet edeceksiniz, mesleğinizi icra edeceksiniz. Hastalara mutlaka yardımcı olacaksınız. Kazanmaya bakmadan mesleğimizi ön plana çıkartacaksınız. Eczacılar mutlaka araştırma yapmalıdır. Katılım paylarını almamayı tasvip etmiyorum.

Eski dönemler geride kaldı, ekonomik finansmanı iyi ayarlamalıyız." Başarılı iş hayatının sırrını ise, "Disiplin, Doğruluk, Fedakârlık, Hizmet" olarak açıklıyor.

Sayın Dermanci hayır işlerine de destek veriyor. İşte bunlardan bir kaçı: Mezun olduğu Atatürk Lisesi öğrencilerine Lise Vakfı aracılığı ile burs veriyor. Ulus İlkokulu'na kütüphane kazandırmış, kalorifer tesisatını yaptırmış...

Büyüğümüze sağlıklı, mutlu, günler dileriz.

Ecz. Erhan BAYDAR

Şehremini Merkez Eczanesi

Eski Türk Eczanesi Müzesi

Hacettepe Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'nde Farmakognozi Anabilim Dalı girişinde müze haline gelmiş, takriben 107 yaşında, bir eczane bulunmaktadır. Sizlere bu eczaneyi ve hayat hikayesini kısaca anlatacağım.

Fakülte'nin kapısından girip, merdivenlerden ikinci yani Farmakognozi katına doğru çıkmaya başlayınca farklı yapıda daha doğru deyişle eski bir eczane görürsünüz. Eczane'nin önüne gelince sol taraftaki vitrinde kavanozların içinde bulunan fetüsler ve yılan dikkati çeker. Bunlar, eski eczanelerin en önemli etkileyici eşyalarıdır. Fetüslerden biri son derece iri bir bebek. Sağ tarafta ise bazı preparatlar ve Eczanenin Müze haline getirilişinin hikayesini kısaca anlatan bir plakette, başınızı biraz kaldırdığınızda ise Şehremini Merkez Eczanesi'nin levhasını görürsünüz. Müze Eczane'nin hikâyesini sizlere kısaca nakledeyim.

Şehremini Merkez Eczanesi, 20 Ekim 1922 yılında Ecz. Ahmet Hamdi EMGEN tarafından müteveffâ Ecz. Konsantin Sava Mondiana'nın varisi olan eşinden 500 Osmanlı lirasına satın alınmıştır.

Ecz. Konsantin Sava Mondiana'nın Mekteb-i Tıbbiye'yi Mülkiye'den 1894 yılında mezun olduğu Salname-i Nezaret-i Maarif-i Umumiye (Maarif Bakanlığı Yıllığı) kayıtlarında bulunmaktadır. Mezuniyetinden sonra eczanesini açtığı düşünülürse eczane 25 yıl kadar Ecz. Konsantin Sava Mondiana'nın yönetiminde kalmıştır. Devir senedinde, Eczane'nin "Şehremini, Ereğli Mahallesi, Tramvay Caddesi 185 numarada" bulunduğu kayıtlıdır. İstanbul'un imarı (!) sırasında,

tramvay caddesi istimlak edilerek genişletildiği için, bu ilk yerin nerede olduğunu bile tahmin etmek artık pek mümkün değil.

Eczane, 1932 yılına kadar eski yerinde kalmış, bu yıl, Ecz. Ahmet Hamdi EMGEN tarafından Millet Caddesi üzerinde, Çapa Hastanesi yanındaki yeni binanın girişine taşınmıştır.

Ecz. Hamdi bey, 1973 yılında vefat edince kızı Ecz. İhsan GEZGİN Eczanenin idaresini üstlenmiştir. Ecz. İhsan GEZGİN 1946-1947 döneminde İstanbul Üniversitesi Eczacılık Okulu'ndan mezun olmuş ve 1954 yılına kadar babası ile beraber çalışmış, 1954 yılında evlenmiş ve mesleğe ara vermiştir. 1973-1980 yılları arasında Ecz. İhsan GEZGİN tarafından başarı ile yönetilmiştir. Ecz. İhsan GEZGİN sağlık sebepleri dolayısıyla eczaneyi 1980 sonunda kapatmış ve bu durum önceden yıllarca bu eczaneden şifa bulmaya almış müşterilere vitrine yapıştırılan yazı ile duyurulmuştur. Bu yazı Eczanenin kapanışını

belgeleyen önemli bir evraktır. Eczane'nin kapanışını bildiren duyuruda şunlar yazılıdır:

Sayın Şehreminliler,

*Aziz Müşterilerimiz
Yılbaşında, sıhhi sebeblere
müsteniden 60 senedir hizmetinizde
bulunan eczanemi kapatmak
zorunda olduğumu saygılarımla
bildirir hepinize sağlıklar dilerim.*

*MERHUM ECZACI HAMDİ BEY
KIZI
ECZACI İHSAN GEZGİN*

Eczane kapandığında takriben 85 yaşındadır. Bu ömrünün en uzun devresini, yani 51 yılını, eczacı A. Hamdi EMGEN ve kızı Ecz. İhsan Gezg'in in idaresinde geçirmiştir.

1981 yılında Prof. Dr. Ekrem SEZİK, bu tarihi eczanenin kapandığını haber alır ve Ecz. İ. GEZGİN'e müze yapmak üzere müracaat eder. Ecz. İ. GEZGİN tarafından bu müracaat uygun karşılanır. Eczane bütün dolapları, ilâçları, malzemesi ile beraber Prof.

Dr. Ekrem SEZİK'e hibe edilir. Prof. Dr. Ekrem SEZİK, bütün bu malzemeyi Ankara'ya kendi imkânları ile nakleder ve müze olarak kurmak üzere kaynak araştırmaya başlar. Daha sonra üyesi bulunduğu Kocatepe Rotary Kulübü'ne toplum hizmeti projesi olarak sunar. Proje kabul edilir. Kocatepe Rotary Kulübü'nün bu projesi Hacettepe Üniversitesi Rektörlüğü tarafından 7.12.1981 tarihinde onaylanır ve Eczane, H.Ü. Eczacılık Fakültesi Farmakognozi Anabilim Dalı girişine kurulmaya başlanır. Eski dolapların onarımı, yerleşimi, eczane mekânının yapılması tamamlanır ve 23 Aralık 1983 tarihinde, Eczaneyi hibe eden rahmetli Ecz. İhsan Gezgin'in, eczacıların, rotaryenlerin, öğrencilerin ve zamanın Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı rahmetli Mehmet AYDIN'ın da katıldığı güzel, basın ve televizyona yansıyan bir törenle açılır. Bu arada eczaneyi müze yapılmak üzere hibe eden Ecz. İhsan Gezgin'in de 2001 yılında vefat ettiğini üzülererek belirtmek isterim.

İşte, kısaca Şehremini Merkez Eczanesi'nin "Eski Türk Eczanesi Müzesi" oluşuna kadar geçen hayat hikâyesi.

Eczaneyi gezmeye devam edelim. Kapıdan içeri, hasta kabul kısmına

girelim. Hastaya ilaç verilen banko ve saati, güzel ve etkileyici. Hastalara ilaç servisi, bankonun küçük servis penceresinden yapılıyor. İç kısma geçelim: Servis bankosu, üzerinde

etiketler, makbuzlar ve ilaç şişelerinin ağzını bağlamaya ve paket yapmada kullanılan ip kutusu...

Diğer tarafta, çok güzel bir eczacı masası bulunuyor. Bu masanın esasında geride olması gerekli, ama mekân darlığından dolayı ön kısma konmuş. Dikkatle bakıldığında, antik değeri daha iyi anlaşılıyor. Eczacının deri kaplı döner koltuğu,

bugünkülerle mukayese edilmeyecek kadar göze hoş görünüyor. Masadaki Reçete Kayıt defteri, adeta bir tarih. Hemen hepsi bu dünyadan çoktan göç etmiş hekimler ve hastalarına ait

majistral ilaç reçete kayıtları bu defterde bulunuyor. Reçete Kayıt defterlerinin en eskisi, 1922 -23 yılına ait. Bu defterde Eczacı Sava Mondiana' nın döneminin son, Eczacı Ahmet Hamdi' nin ilk kayıtları görülmekte. Bu defter halen Prof. Sezik'in özel koleksiyonunda muhafaza ediliyor. Eczane'de önemli kısımlarının fotokopisi bulunmakta. Masanın çekmecelerinde, Teftiş defteri, Müstahdem Defteri, mektup kağıtları, faturalar, kağıtlar... bulunmakta. Müstahdem Defterinde, 1 no ile 1926 - 1938 yılları arasında Eczanede kalfa olarak çalışmış Kırkor Hamparsum ile ilgili şu kayıt düşülmüş: 1/7/1929 da vazifei askeriyesini yapmak üzere Erzurum'a sevk edildi. 20/5/1931 senesinde tekrar eczaneye avdet etmiştir. Bekârdır. 21.2.1935" "17/11/1938 de Atatürk'ün katabalkını ziyarette ezildi". Deftere bu kazadan sonra çekilen resmi de iliştilmiştir. Eczanenin son kalfası ise Hanefi Umer'dir.

İlaç dolaplarındaki eski müstahzarların çoğu Prof. Sezik'in koleksiyonundan bu raflara aktarılmış,

hepsi Cumhuriyet dönemine ait. Laboratuvara geçiş kapısının iki yanında ve üstünde, Eczacı Ahmet Hamdi Emgen'in diploması, resmi ve Atatürk Büstü bulunmakta.

Eskiden ilâçların büyük kısmı bitkilerden elde edilirdi. Dolayısıyla eczanelerde enfüzyon, tentür, ekstreflüit gibi ekstraktların hazırlanabilmesi için çok miktarda ve çeşitte drog bulunurdu. İşte bu drogların saklandığı tahta kutular. İçleri de dolu. Laboratuvarın bir duvarını kaplıyor. Laboratuvarda çok sayıda tentür ve ekstreflüit şişeleri ve tentür yapmada kullanılan aletler de bulunuyor. Majistral ilâçların terkbine giren kimyasal maddelerin,

Zehirli ve Ayrı Bulundurulacak maddelerin bulunduğu dolaplar adeta birer hazine. İlâçları hazırlamada kullanılan teraziler, ölçü kapları, havanlar, ilâç kavanozları, pilül tahtaları, müşhil gazozlarına karbondioksit basmaya yarayan karbon dioksit üreticisi, sterilizatörler, sıcakta süzme yapmaya yarayan kaplar... Zamanında binlerce reçetenin yapıldığı bir laboratuvar. Şimdi bile herhangi bir majistral reçetenin yapımına müsait. Laboratuvar

bankolarının çekmeceleri hâlâ malzeme dolu. Çekmecelerdeki boş ampuller zamanında eczanede enjektabl preparatların yapılabildiğini gösteriyor.

Eczaneler, ilâcın tek uzmanı olan eczacıların, halka, hastalara sağlık hizmeti verdikleri mekânlardır. Bütün dünyada eczacıların büyük kısmı eczanelerde çalışmaktadır. Eczacılık eczanelerden doğup ilâç fabrikalarına doğru gelişmiştir. Batıda hemen her

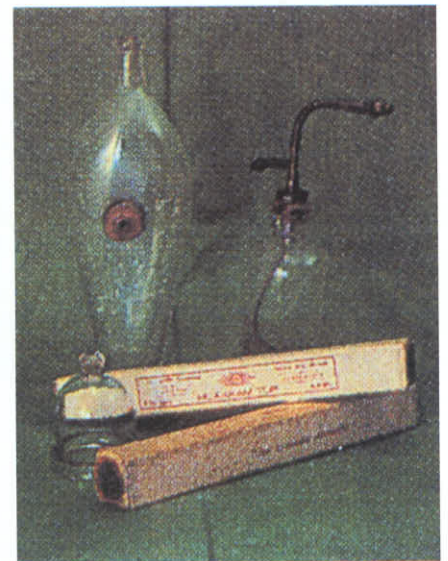

ülkede eski eczaneler müze haline getirilerek hem korunmuş hem de bir eğitim vasıtası olarak kullanılmaktadır. Almanya'da Heidelberg'de Eczacılık Müzesi haline getirilmiş bir şatodaki eserlerin çoğu tarihi eczanelere aittir. Eczacılar mesleklerinin temelini eski eczanelerde ararlar. "Eski Türk Eczanesi Müzesi"de Ülkemizde halen takriben 107 yıllık bir geçmişe sahip, müze olarak kurulmuş ve korunmakta olan ilk eski Türk Eczanesi'dir.

Eğer eski eczanelerden, müzelerden hoşlanıyorsanız, mesleğinizin tarihini merak ediyorsanız Hacettepe Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'ne uğrayıp Eski Türk Eczanesi Müzesini ziyaret ederseniz, yazıda belirlemediğim ilginizi çekecek pek çok alet, malzeme, ilâç ve ayrıntıyı bulacak mesleğinizin eski günlerini hatırlayacaksınız.

Prof . Dr. Ekrem SEZİK

Gazi Üniversitesi Eczacılık Fakültesi

katılım payı almamak sadece deontolojik bir yanlış mı?

1985 yılı öncesinde kurumlar, personel ilâçlarını en yüksek iskonto yapan eczaneden sağlanmış. Denetimin olmadığı bu ortamda, aşırı rekabet sonucu kurum iskontoları %20-25 gibi rakamlara yükselerek sistemi tehdit eder hale gelmiş. Bu uygulama TEB ile Maliye Bakanlığı arasında imzalanan antlaşma ile eczanelerin tüm kamu kuruluşu personelinin ilâçlarını en çok %5 iskonto yaparak verebilecekleri şeklinde son bulmuştur.

Sonraki yıllarda, eczanelerin arasında mesafe sınırlaması olmamasından dolayı ekonomik çıkar alanlarının birbirleri ile kesişmesi ve dolayısıyla haksız rekabetin ortaya çıktığı görülmüştür. Bu dönemde, bazı meslektaşlarımızın, bilgi, kalite ve hizmet rekabeti yerine, kârlarından fedakarlık yapmak gibi kolay, ucuz bir yöntemi seçerek katılım payını almadıklarını görüyoruz.

Katılım payı (emekli hasta için %10 ve kurum çalışanı için %20) almamanın yaygın olduğu 2001

yılında meslektaşlarımızın Ankara'daki ticari kaybı 60 trilyon TL civarında olduğu hesaplanmaktadır. Bu miktar para ile yılda 1200 ev, 3000 binek araba, 30.000 bilgisayar alınabileceğini düşünürsek kaybın büyüklüğü ortaya çıkmaktadır. Bu hesaba kurum reçetelerinin %0,75 tutarındaki damga vergisi (40 trilyon için 300 milyar lira) dahil değildir.

Katılım payı almayan bir eczanenin yukarıda belirtilen kaybı dışında, elektrik, su telefon, kırtasiye, kira, yemek ve ikram, eleman ücretleri, SSK primi, stopaj, Katma Değer Vergisi, Gelir vergisi vb. giderleri de hesaplarsak eczanenin ve dolayısıyla eczacının hak ettiği kârlılığı yakalaması mümkün değildir.

Yukarıdaki görünen hesabın dışında miyadı dolan ilâçları da doğrudan sermaye kaybıdır. Birçok eczane mali yönden imha işlemlerini zamanında yapmadığından zararını belgeleyememektedir.

Eczacılar, kazançlarını basit bir şekilde maaş gibi hesaplamaktadır. Bu yanlıştır. Bir eczacının harcadığı

zaman, stres, insan sağlığına hizmetten aldığı risk (hata, ihmal kabul etmemesi), mali risk (muhasabe hataları sonucu ödenebilecek büyük paralar), sosyal güvence yetersizliği gibi nedenler verdiği hizmetin yanında ticari kazancının hangi seviyede olması gerektiği sorusunu akla getirmektedir. Diğer taraftan, bağlı bulunduğu Bağ-Kur sisteminin yetersizliğinden dolayı kazancının önemli bir kısmını geleceği için ayırması gerekmektedir. Kısacası, katılım payı almadan yukarıda kısaca özetlenen hesabın altından kalkmak imkânsızdır.

Eczanelerin hâlâ nasıl ayakta kaldığına gelince: İlâç fiyatlarıdaki artış ve ilâçta uygulanan uzun vadeler bunu sağlamıştır. İlâca gelen zamlar, bir kısım meslektaşımız tarafından, yanlış olarak doğrudan kâr gibi değerlendirilmektedir. Ancak zamlar, raftaki ilâcı enflasyona karşı korumakta, eczacının yaşam standardının bir nebze aynı seviyede kalmasını sağlamaktadır. Kazanılan ilâve kazanç değildir, sadece zam öncesinde eski fiyatla alınan ilâç ,

KASIM 2001 EYLÜL 2002 AYLARI FİYAT DEĞİŞİKLİKLERİ

ÜRÜN ADI	KASIM 2001	EKİM 2002	%DEĞİŞİM
Un (1 kg)	300.000	600.000	100
Buğday (1 kg-Aşurelik)	400.000	600.000	50
Tavuk Eti (1 kg)	1.700.000	2.300.000	35,3
Dana Eti (1 kg)	3.000.000	5.500.000	83,3
Yumurta (Adet)	75.000	120.000	60,0
Toz Şeker (1 kg)	950.000	1.400.000	47,3
Çay (1 kg)	2.800.000	4.500.000	60,7
Elektrik (1 Kw)	170.000	270.000	58,8
Su (İşyeri için- 1m3)	3.000.000	3.700.000	23,3
Aylık Sigorta Piri (16 yaşından büyükler için vergi dahil)	96.962.070	148.559.714	53,2
Asgari Ücret (Aylık)	146.947.500	250.875.000	70,0

*Rakamlar ATO'dan alınmıştır.

vadesi gelmeden yeni fiyatla satılıp aradaki fark eczacıya bir süre rahatlama sağlamıştır. Dolayısıyla, vadeli alışlar zor durumdaki eczacının bir süre finansmanını sağlamıştır. Eczacılar, vadeli aldığı ilâcın parasını ödemediği için yeni ilâç aldığı için düştüğü zor durumun farkına varmamışlardır. Envanter yapan eczaneler uzun vadeli borçlarının kendi paraları olmadığını görecektir, gerçek kârlılıklarını ancak bundan sonra hesaplayabileceklerdir.

Ülkemizde ki gerçek enflasyonun gerisinde kalan ilâç fiyatları eczanelerin gereken ciro artışını sağlamamıştır. Kasım-2001 fiyatları ile Ekim-2002 fiyatları arasında çok az fark vardır. Mesela Apranax Fort tablet, Tylol Hot ef., Novalgin tbl., İnsidon drj., Rovamisın tbl. ve Ciproxin 500 tbl.in fiyatları %1.8 oranında artış göstermiştir. Örnekleri

artırmak mümkündür. Aynı dönemde ülkemizdeki enflasyona bakarsak, ATO'dan (Ankara Ticaret Odası) alınan bazı ürünlerin fiyat artışları bir önceki sayfadaki tabloda açıkça görülmektedir. Kasım 2001'de 1 Milyar TL.lık ilâç satan bir eczane, Ekim-2002'de 1.4 Milyar TL. (en az) ilâç satması gerekirken, hemen hemen aynı miktarda ilâç satabilmiştir. Bu husus gözden kaçırılmamalıdır.

Katılım payı almamak, sadece deontolojik bir yanlış değildir. Hayat standardımızın düşmesi sonucunu da doğurur. Bu da ailemizin, kendimizin günümüzün zor şartlarında fedakârlık yapmasını gerektirir. Eczacıların sahip olduğu sosyal güvence sisteminin yetersizliği de ortadadır. Bize gelecek sunması gereken Bağ-Kur'un, emekli maaşı ve sağlık hizmetlerine ileri yıllarda

bizim katkıda bulunmamız gerekecektir. Kazandığımız paranın bir bölümünü yatırım amaçlı ayırmamız zorunluluktur. Geleceğimizi şekillendirmek için hedeflerimizi bugünden oluşturmalıyız. Katılım payı almadan bu yatırımları yapmak imkansızdır.

Sermaye yapısı güçlü olan bazı eczacıların rekabet için veya tekel olmak için uğraşmaları, meslek dayanışma ve ilkelerine ters bir davranıştır. Bu tutumu sürdüren kişiler, kör dövüşünden galibiyetle çıkacaklarını sanıyorlarsa yanılıyorlar. Bu mücadelenin galibi yoktur.

BUGÜNÜMÜZ, YARINIMIZ VE SAĞLIKLI BİR İŞ ORTAMI İÇİN KATILIM PAYLARINI ALALIM, ALMAYAN ARKADAŞLARIMIZI UYARALIM.

Ecz. Erhan BAYDAR

internette mesleki sörf yapalım mı?

Ağaçların yavaş yavaş yapraklarını dökmesi, yağışların artması ile birlikte havaların giderek soğuması, kışlık giyeceklerin kaldırıldıkları yerlerden geri çıkarılmaya başlanması, bana o güneşli, güzel yaz günlerinin geride kaldığını hatırlatıyor. İnsanların sahil bölgelerine akın ettiği ve bir çok su sporu gibi rüzgar sörfünün de yapılmasına olanak tanıyan günler nerede? Artık rüzgar sörfünün mevsimi bitiyor ama internette sörf yapmanın mevsimi hep devam ediyor.

İnternette belirli bir konu olmadan, rüzgar sizi nereye götürürse oraya giderek, ilginizi çeken **web sayfaları** arasında dolaşmaya internette sörf yapmak deniyor. Bir nevi televizyonun kumandasını ele geçirip

kanalları zaptlamak(!) gibi birşey. Bu yazıyı hazırlamak için bende "PC"min (Personal Computer = kişisel bilgisayar) başına oturup 17 inch'lik pencereden sanal dünyaya şöyle bir baktım.

İnternette sörf yapmak, belirli bir konu üzerinde araştırma yapmaktan çok daha fazla vakit alıyor. Neyse ki arama motoru denilen web sayfaları var. Arama motorları sayesinde bulmak istediğiniz konu hakkında bir kaç ipucu kelime yazarak internetteki ilgili web sayfalarına kolayca ulaşabiliyorsunuz. Yani arama motorları internetin indeksi. Güncel arama motorlarından birkaçına örnek olarak;

<http://www.google.com>

<http://www.altavista.com>
<http://www.yahoo.com>
gösterilebilir.

Eczacı denilince ilk akla gelen de ilâç. Ben de bu iki kelimeyi ipucu olarak kullandım, bazı web siteleri(sayfaları) buldum. İşte ilginizi çekeceğini düşündüğüm web sayfalarından bazıları:

<http://www.yapici.gen.tr>

Ecz. Fevzi Yapıcı tarafından hazırlanan sitenin arama bölümüne göz atmanızı tavsiye ederim. Arama motorlarının nasıl kullanılacağından çok sade ve anlaşılır biçimde bahsediliyor. www.rclist.com adresine verdiği link ile ilâç etken maddeleri hakkında bilgi edinmek

mümkün. Bir çok mesleki konu hakkında bilgi ve adres bulabileceğiniz gibi internetten cep telefonuna mesaj göndermek, hava durumu, Türkiye telefon rehberi gibi ilginizi çekecek ve işinize yarayabilecek linkler de var.

<http://www.eczane.hizmetleri.com>

Ecz. Abuzer Kırmızıtaş tarafından hazırlanan sitenin içeriği oldukça zengin. Meslektaşımız web sitesinde bir önsöz ile amacını açıklamış. Ayrıca ölümcül ilaç kombinasyonları, gebelikte ilaç kullanımı, anne sütüne geçen ilaçlar, çocuk aşılama şeması, ilaç bağımlılığı, doğru ilaç kullanımı ve entoksikasyonlar gibi her an elimizin altında bulunması gereken konularda bilgi veriyor.

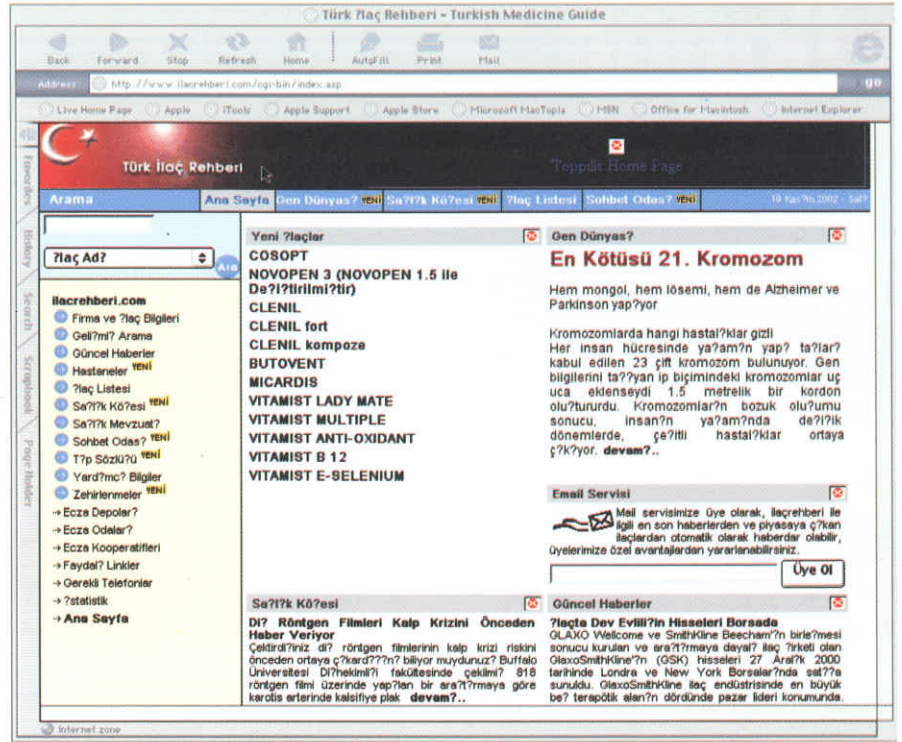
<http://www.habersaglik.com> adresine verdiği link ile güncel sağlık haberlerine ulaşılabilir. Ayrıca sayfanın sol üst köşesindeki sağlık linklerine tıklayarak eczacılık fakültelerinden ilaç firmalarına kadar birçok siteye ulaşmak mümkün. Bedava e-mail adresi temin edilebilen sitenin değişik bir özelliği de <http://www.yayinonline.com> adresine verilen link ile internet üzerinden online radyo dinlenebilmesi.

<http://www.ilacrehberi.com>

Yeni çıkan ilaçlar, gen dünyası, sağlık köşesi ve güncel haberler bölümü bulunan site aslında Türkiye'de bulunan ilaçların vademecum bilgilerini içeriyor. E-mail servisine üye olarak yeni çıkan ilaçlardan ve bir çok mesleki gelişmeden haberdar olma şansınız var. Benim beğendiğim bir özelliği de tıp terimleri sözlüğü bulunması.

<http://www.farmalist.com.tr/MedWatchTurk/medwatchturk.htm>

ABD ilaç ve gıda idaresi FDA'nın, ABD'de kullanıma sunulan ilaçların güvenilirliği ile ilgili duyurularını,

ülkemizde kullanıma sunulan ilaçları kapsayacak şekilde ve Türkçe olarak öğrenebileceğiniz bir site.

<http://www.bitki.org>

Bitkisel tedavi yöntemlerine merakı olanların ilgisini çekeceğini düşündüğüm bir site. Bitkilerin Türkçe ve Latince adlarına göre, etki ve kullanım alanlarına ulaşılabilirliği gibi hastalıklara göre reçetelere ulaşmak da mümkün.

<http://www.kanbankasi.gen.tr>

Ankara Eczacı Odası, üyelerinin olası kan ihtiyaçları için kan grubu listelerini oluşturdu. Ancak eczanelerimize başvuran hastalara yardımcı olabilmek için gerekebilecek bir site. Kan ihtiyacı olan hastalar ile kan vermek isteyen vatandaşlar bu site aracılığı ile birbirlerine ulaşabiliyorlar.

<http://www.drugstore.com/pharmacy/drugindex/default.asp?trx=3888>

Amerika'daki ilaç fiyatlarını öğrenebileceğiniz bir adres.

<http://www.hazar.com>

Birçok dilde çeviri yapabilen bir sözlük sitesi.

İnternette dolaşırken bulduğunuz ve daha sonra işinize yarayabileceğini düşündüğünüz web adreslerini, tarayıcınızın sık kullanılanlar bölümüne ekleyebilirsiniz. Bunun için tarayıcınızda eklemek istediğiniz sayfa açıldığında, üstteki sık kullanılanlar sekmesine tıklayıp, açılan kolondan sık kullanılanlara ekleyi seçmeniz yeterli. Açılan pencerede eklemek istediğimiz adresi halihazırda var olan klasörlerden birinin içine ekleyebileceğiniz gibi yeni bir klasör oluşturup onun altına veya hiç bir klasörü seçmeyip doğrudan sık kullanılanlar altına kaydedebilirsiniz. Ancak bu şekilde sık kullanılanlara kaydettiğiniz adresler kayıt sırasına göre dizilirler. Kayıt çok olunca da istenilen adrese ulaşmak zor olabilir. Bunun için tarayıcınızın sık kullanılanlar sekmesini tıklayıp mouse herhangi bir adresin üzerinde iken sağ tuşuna tıklayın. Açılan pencereden ada göre sıralayı seçin. Artık adresler alfabetik sıradalar. Her şey gönlünüzce olsun.

Ecz. Halis Mavioğlu